

Hoofdstuk 14

Hovawart Vrienden Nederland

De Hovawart Vrienden Nederland

Nadat enkele trouwe leden zich niet langer met de manier van handelen en het fokbeleid van de Hovawart Club Nederland konden verenigen, besloten ze op eigen benen verder te gaan. Daarbij nam ik het initiatief en ging de mogelijkheden om te "overleven" bestuderen. Vast stond, dat we goede honden en een brede fokbasis zouden moeten kunnen gaan creëren. We mochten in geen geval een groepje worden waar géén reglementen en/of verplichtingen waren, die het belang van een goede Hovawart in de weg zouden staan. De naam Hovawart Vrienden Nederland werd heel bewust gekozen, want de starters van de nieuwe organisatie waren hoofdzakelijk vrienden en bekenden van elkaar.

Helaas heeft de Raad van Beheer op Kynologisch gebied in Nederland een reglement waarin slechts één vereniging als erkende organisatie te boek kan staan. In Nederland is er de erkende vereniging waarvan de initiatiefnemers zich gesplitst hebben. Dit betekent dat de Hovawart Vrienden Nederland niet door de eerder genoemde raad erkend kunnen worden. In mijn ogen een merkwaardige situatie, want binnen onze moderne samenleving is het toch minstens zonderling te noemen dat één organisatie alle rechten kan krijgen en een andere, wellicht minstens even goede organisatie, totaal geen erkenning kan verkrijgen!

Het niet verkrijgen van deze erkenning betekent overigens niet dat men geen rechten heeft. Al heel snel bleek dat de belangstelling voor de Hovawart Vrienden groter was dan we durfden te voorspellen. Binnen korte tijd groeide de Hovawart Vrienden Nederland uit tot een gezonde vereniging betreffende het aantal leden en honden.

Resi Stultiens kan gezien worden als een van de initiatiefneemsters van de Hovawart Vrienden Nederland. Ze had in deze periode een nestje Hovawarts met haar teef Houwaert's Devlin. Devlin is een door mij gefokte teef, die bij de Hovawart Club Nederland was goedgekeurd, maar om vreemde redenen drie dagen voor haar loopsheid alsnog niet gebruikt mocht worden voor de fokkerij. Resi had zeer sterk het vermoeden dat persoonlijke zaken hierbij meer speelden dan andere zaken.

Dit in onze ogen zoveelste voorval was de bewuste druppel die de emmer heeft doen overlopen. Onze splitsing is hierna snel tot stand gekomen. Ondertussen had ik een passende reu voor Devlin gevonden, zodat er toch een goed nest gefokt kon worden. De laatste jaren was ik zéér actief geweest bij diverse buitenlandse Hovawart verenigingen. De prettigste ervaringen had ik bij de Duitse Hovawart Club e.V. Via hen heb ik de prachtige en karaktervolle reu Aron v Wiedeneck uitgezocht als partner voor Devlin, met als resultaat 11 kleine Nilved Hovawartjes. Ook eigenaren met honden, gefokt door mevrouw Dietz, sloten zich aan. Verder natuurlijk niet te vergeten een aantal personen, die in de afgelopen jaren een hond van ons hadden gekocht. Deze groep en een aantal kandidaatkopers vormden het begin van de Hovawart Vrienden Nederland.

Nadat ik een bestuur had samengesteld werd op 12 juli 1997 de voorlopige akte van oprichting opgesteld. Op 12 oktober traden we officieel naar buiten door middel van een "oprichtingsvergadering". Dit was op een lokatie waar ik een trainingsgroep heb. Deze lokatie te Tilburg zou gaan dienen als onze thuisbasis. We beschikten hiermee al direct over een lokatie met afgezette- en verlichte velden en niet te vergeten een onderkomen!

Een luxe die zelfs de erkende vereniging niet kent. De opkomst bij deze vergadering was héél groot. Trots kan ik samen met alle aanwezigen terug kijken op een geslaagde oprichting. Als toetje was er een prima verzorgde koffietafel en wandeling voor alle liefhebbers. Er werden vele verhaaltjes en ervaringen uitgewisseld en al snel bleek de naamkeuze van de vereniging de juiste te zijn.

De Hovawart Vrienden Nederland hebben vanaf het allereerste begin een streng en strak fokbeleid en reglement opgesteld. Zo werd er op 23 november 1997 al de eerste gedragstest gehouden. Wij hechten ontzettend veel belang aan sociaal gedrag van onze honden naar vreemde personen toe.

Ook is de bereidheid tot verdedigen gewenst. Honden met een karakter dat niet aan de eisen voldoet, mogen niet voor de fokkerij worden gebruikt.

Zogezegd wordt dit alles getest op speciaal daarvoor georganiseerde dagen. Na de tests krijgen de eigenaars meteen te horen of hun hond de tests heeft doorstaan. Niet doorstaan betekent niet dat de hond geen prima gezinshond kan zijn, ondanks dat hij niet beschikt over één van de gewenste kwaliteiten.

Ook met de samenwerkende buitenlandse verenigingen zijn er afspraken gemaakt.

Natuurlijk moeten honden over een goede gezondheid beschikken en HD- vrij zijn. Kortom de aanpak en opzet voor een goede vereniging en een gezond ras zijn er. Zo heeft de vereniging speciale mensen voor pupbemiddeling, gedragstests, activiteiten, en bijvoorbeeld redactie. De vereniging geeft één keer per jaar een fokboek uit. Hierin staan alle nesten, dekruenlijst, HD-uitslagen en overige belangrijke zaken vermeld. De Hovawart Vrienden trachten zoveel als mogelijk gegevens te verzamelen en indien nodig met zorg naar buiten te treden. Zo blijft het een open vereniging waarbij zo weinig mogelijk verborgen blijft voor de leden.

Wat gebeurt er bij de gedragstests?

In principe komt de test overeen met de test die ik voor de Belgische Hovawartclub heb samengesteld. De test is zwaar, maar een goede selectie is voor de fokkerij nodig. Zie voor meer informatie betreft de test .